

STUDENTEN WEEKBLAD

HOOFDREDACTEUR: E. J. GRATAMA SZN.

REDACTEUREN: B. D. H. TELLEGEN J. AZN., MEJ. E. G. F. W. VAES,
G. J. DE GLEE, W. H. MUNNICH, S. NOYON, W. J. G. PAARDEKOOPER.

VAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

20e JAARGANG.
No. 9.

VRIJDAG
30 NOV. 1917.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4.— P. JAAR, WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Delftsch Studenten-Corps.

Rede gehouden door den heer G. Naeff, bij gelegenheid van het Veertig-Jarig bestaan van het gebouw der Societeit „Phoenix”.
Kroeg-Dië.

D. V. S. V.

Toespraak gehouden door de Presidente Mej. E. C. Zeeman, bij gelegenheid van de Bestuursoverdracht.

Gedachten en Gedichten.

Het geluk, door Lk.
Over critiek en critici, door Lk.

Ingezonden.

Aan den heer F. van Daalen, door J. M. de Muinck Keizer Jr.
Aan den heer G. J. de Glee, door J. M. de Muinck Keizer Jr.

Vereenigingsleven.

Lezing gehouden door Dr. N. J. Pabon over „Privaatbezit”.

Uit de pers.

De schrap door Gent.

Centrale Commissie.

Centrale Commissie tot behartiging van studiebelangen.

Ingekomen boekwerken.

Technische Hoogeschool.

Mededeelingen.

Correspondentie.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

REDE GEHOUDEN DOOR DEN HEER G. NAEFF BIJ GELEGENHEID VAN HET VEERTIG- JARIG BESTAAN VAN HET GEBOUW DER SOCIETEIT „PHOENIX”.

Uren, dagen, maanden, jaren,
Vliegen als een schaduw heen.

Mijne Heeren!

Wij allen hebben het weer, evenals zoovele jaren, met overtuiging gezongen, maar toch zijn wij er ook van overtuigd, dat de vervlogen jaren voor ons meer beteekenen dan niets achterlatende schaduwen. Het is toch geen schimmenspel wat wij hier opvoeren. Neen, wanneer er van de vorige jaren ons niets gebleven was, wanneer wij niet trotsch mochten zijn op onze geschiedenis, dan was er weinig reden tot feestviering. Maar nu vieren wij feest omdat wij dankbaar zijn, dat het ons gegeven is nog een jaar aan de glorievolle reeds toe te voegen, en wij herdenken met dankbaarheid hen die onze Societeit stichtten en groot maakten, en daardoor ons in staat stelden in stand te houden en voort te bouwen.

Nadat gedurende de een en dertig jaar de vogel Phoenix op verschillende plaatsen in Delft rondgezworven had, streek hij eindelijk, nu veertig jaar geleden, voor goed hier neer, en 't bleek al spoedig dat hij zijn nest goed gekozen had, want een langen tijd van bloei volgde. Ik hoef U niet nogmaals in herinnering te brengen dat onze vogel nog eenige malen zijn vleugelslag moest vergrooten om zijn zich uitbreidende heiligdommen te omvatten. Zowel de stichting als de verbouwingen brachten vele moeilijkheden mee, hard is er in die jaren door besturen en bouwcommissies gewerkt, doch nu zien wij allen wat er door hen bereikt is. Op ons rust de plicht te zorgen, dat de Societeit voort blijft gaan,

met zijn toenemende bloei. Slechts een enkele maal openbaart deze vooruitgang zich door uitbreiding, voor den buitenstaander, maar voor ons, de leden, moet zij steeds merkbaar zijn.

Nauw samen met de innerlijke bloei onzer Societeit hangt ook haar finantiele toestand. Eindigde de balans over het jaar 1916 met een sinds jaren ongekende luxe-winst van ruim f 8000,— over het jaar 1917 kan, aan de hand van nu reeds verkregen cijfers, met zekerheid gezegd worden, dat een dergelijke winst niet bereikt zal worden, hoewel de omzet grooter is dan een der vorige jaren. Dit laatste is voor een groot deel 't gevolg van de stijging der inkoop-prijzen. De oorzaak van de te verwachten kleinere winst ligt voor een deel in de pogingen om de tarieven zoo laag mogelijk op een zoo laag mogelijk peil te houden. Pas in September werd er toe overgegaan deze aanzienlijk te verhoogen. De voortdurende stijging der inkoopsprijzen zal ons echter zeer spoedig weer noodzaken, om ook een deel der verkoopprijzen omhoog te brengen.

Mijne Heeren, ik verzoek nog een oogenblik Uwe belangstelling voor de verschillende gebeurtenissen uit het afgelopen jaar.

Nadat den 24sten November van het vorige jaar de heer Six zijn toegejuichte Diërede had uitgesproken en verscheidene malen om stilte gebeld had om eenige caberet-artisten een kans tot succes te geven, werd de Lustrumvreugde met groot enthousiasme zoowel dien nacht als den geheelen volgende dag voortgezet. Vooral de gecostumeerde kroegjool met de door I.G.O.V. ingerichte bar, viel bij velen zeer in den smaak.

Op 5 December gaf onze Phoenix blijk, ook jongeren dan ons, onder zijn hoede te kunnen nemen. Een kleine duizend kindeern maakten dien avond onder veel lawaai, het St. Nicolaasfeest in de benedenzalen mee.

Het Societeitsbezoek was dezen tijd zeer bevredigend, herhaaldelijk hadden Vrijdags genoegelijke borreluren met muziek plaats. Op 11 December hield Apollo een uitvoering, gevolgd door een gezellig souper. Eenige dagen later op 15 December had de uitreiking der Almanak plaats. Des middags werd deze met een „bloemkool-speech” door den vice-president der Almanak-redactie aangeboden. Ditmaal waren 'savonds ook weer eenige professoren onder de aanwezigen, die evenals allen met genoegen te luisteren naar de zeer toegejuigte rede van den president der redactie.

Hierna kwam er een tijd van rust en vooral natuurlijk gedurende de Kerstvacantie, was 't aantal bezoekers zeer gering. Na de gebruikelijke twee dagen sluiting werd de Societeit den 2den Januari geopend en reeds spoedig daarop was het weer een gezellige drukte, toen na afloop van de Diësviering der Technische Hoogeschool vele professoren en 3 eereleden daarvan op de Societeit kwamen bitteren. Op 26 Januari trad de heer Six af als president van het bestuur en stelde dit zich als volgt samen:

M. Elion, President,
E. M. van Berckel, Secretaris,
J. J. Heijting, Thesaurier,
E. A. L. Gevaerts, Bibliothecaris,
P. J. G. van Diggelen, Comm. v. h. Consumabel,
W. Badon Ghijben, Comm. v. d. Inventaris,
A. A. Escher, Vice-Secretaris-Archivaris.

Druk werd de Societeit in de maand Januari bezocht, Verscheidene feesten werden gegeven, doch al spoedig zou hieraan een einde komen. Werd reeds op 24 Januari aan de eters verschillende beperkingen opgelegd, op 3 Februari werd de kolennood zoo nijpend, dat de geheele benedenverdieping gesloten moest worden, en de leeszaal tot con-

versatiezaal ingericht werd. Het hierdoor zeer verminderde bezoek, de onmogelijkheid tot het geven van feesten, dit alles werkte zeer ongunstig op de geheele exploitatie. Het kolenrantsoen dat ons toegewezen werd was zeer gering, gedurende eenigen tijd zelfs slechts $\frac{1}{5}$ deel van het normale verbruik. Het bestuur zoowel als het keukenpersoneel, hadden echter wel voor heetere vuren gestaan, en kwamen dus ook deze bezwaren te boven.

Een enkele uitzondering werd gemaakt. Op 23 Februari had in de met hout verwarmde benedenzalen, een zeer geanimeerde wijnverloting plaats. De hierbij behorende krantenverbranding kon als grove verkwisting in deze tijden van warmtenood niet plaats vinden.

Een maand later volgden enkele feesten elkaar vlug op. Op 22 en 23 Maart werd, ook weer in de benedenzalen, het Corpsdiës gevierd. De vertoonde diëscomedie was beneden het gewone lage peil, wat echter geen slechten invloed op de verdere feestvreugde had. Het den volgenden dag gehouden collation was slecht bezocht doch zeer geanimeerd.

Den 31sten Maart had 't Tooneel na afloop zijner uitvoering een gezellig souper op de bovenzaal. Ook Caroussel na haar uitvoering op 4 April hield hier een souper, dat eveneens zeer goed slaagde.

Op 30 April was eindelijk de dag gekomen, dat wij ook de benedenzaal weer konden betrekken, en meer dan ooit beseften wij de gezelligheid van onze voorzaal.

Toen Laga op 17 Mei het hoofdnummer der Varsity won, was de feestvreugde op de direct georganiseerde kroegjool zeer groot. Bijna alle aanwezigen deelden in Laga's enthousiasme.

De deelname aan het op 25 Mei gehouden kegelconcours was groot. Reeds voor het einde zorgden enkele der feestgangers voor de tijdige uitdooving der feestverlichting.

Op 1 Juni traden ds heeren Elion en Heijting uit het bestuur en stelde dit zich als volgt samen:

E. A. L. Gevaerts, President,
E. M. van Berckel, Secretaris,
A. A. Escher, Thesaurier,
G. Naëff, Bibliothecaris,
P. J. G. van Diggelen, Comm. v. h. Consumabel,
W. Badon Ghijben, Comm. v. d. Inventaris,
J. F. Ebeling, Vice-President-Archivaris.

Toen echter begin Juli het Vaderland zijne eischen boven die van de Societeit „Phoenix” stelde en de heer Gevaerts in de Nederlandsche legerscharen werd opgenomen, verklaarde de heer Van Doorninck zich bereid het praesidium voorloopig waar te nemen. Een woord van dank aan den heer Van Doorninck die, na alles wat hij vroeger reeds voor de Societeit gedaan had, nogmaals zijn krachten wilde geven, en ook op de schitterende manier, waarop hij zijne leiding voerde, is hier zeer zeker wel op zijn plaats.

14 Juli werd de Societeit gesloten en na een periode van rust, werd het geheele gebouw zoowel in- als uitwendig, ter dege onder handen genomen. Het schoone aspect dat ons hierdoor geopend werd ging echter direct na de opening op 3 September reeds weer verloren, door de leelijke kaalhoofdigheid van een groot aantal groenen, en de niets ontziende opvoedingsmethode, die op hen werd toegepast. De gewone groentijdsfeesten werden ook dit laar weer besloten met een zeer druk bezocht inauguratie-collation.

Direct na de groentijd traden de heeren Van Doorninck, Van Berckel, Van Diggelen en Badon Ghijben uit het bestuur.

Het nieuwe bestuur stelde zich op 25 September als volgt samen:

G. Naëff, President,
J. F. Ebeling, Secretaris,
A. A. Esscher, Thesaurier,
H. L. Dinger, Bibliothecaris,
F. G. Waller Jr., Comm. v. h. Consumabel,
C. G. Blijdenstein, Comm. v. d. Inventaris,
J. S. Pel, Vice-Secretaris-Archivaris.

Begin October werd door een Ministerieele circulaire bepaald, dat ook societeiten zich in 't vervolg aan de beperkingen, ingesteld voor hotels en restaurants, te houden hadden.

De beperking van het aantal gangen werkten op onze dagelijksche menu's niet erg storend. Pijnlijker was de bepaling dat na 9 uur 's avonds geen warme spijzen meer gereserveerd mogen worden. Toch hebben de handhaving van deze bepalingen niet aan het kroegbezoek geschaad. Het aantal dagelijksche eters nadert de 300, de maandelijksche omzetten zijn grooter dan ooit. Dank... zij het groot aantal eters dat ditmaal naar de bovenzaal verhuisden, werden ditmaal twee tafelinstallaties gehouden. Terwijl er op de eerste nog al veel kracht vertoond werd en het water rijkelijker vloede dan de wijn, ging het op de tweede veel kalmer toe. Na afloop alleen zochten velen naar andere lo-

kalen om hun feestvreugde uit te vieren. Hun spoedige terugkomst overtuigde onzen Phoenix van zijn superioriteit. Het getal van hen, die voor dat zij weer onder zijne vleugelen terugkeerden het eerst nog in een ander lokaal probeerden, was slechts zeer gering.

Begin November werd besloten, dat aan het lagere personeel een duurtbijstap van $\pm 20\%$ verleend zou worden.

Als het laatste der feesten van het afgelopen jaar, moet ik U nog vermelden, het op 10 November gehouden whist-, écarté- en biljartconcours, waaraan door velen werd deelgenomen.

Het aantal feesten, de laatste maanden op sherry-wagen en dispuut gehouden, was zeer groot. Tot mijn genoegen kan ik constateeren dat reeds verscheidene eerste-jaarsclubs, hun installatiefeest vierden. De liefkoozingen die onze „Vogel” hierbij moet ondergaan, werden door sommigen met zooveel enthousiasme uitgevoerd, at hij, na zich ver boven z'n gewone hoogte verheven behield, nog geen tien minuten later, gevaarlijk dicht bij de grond zweefde. Doch reeds heeft hij weer z'n hooge standplaats ingenomen, om wijd zijn vleugels uit te spreiden over ons die ter zijner eere en onder zijne hoede hier zijn samengekomen.

Lang genoeg heb ik van uw geduld gebruik gemaakt, door U een beeld te geven van het afgelopen jaar; zoals steeds wisselden ook nu weer voorspoed en tegenslag elkaar af. Er rest mij nog slechts de aangename opdracht, U mede te deelen, dat niettegenstaande de moeilijkheden dezer tijden wij, dank zij het optreden van vorige besturen, met kracht de exploitatie kunnen voort zetten en dat wij, door ons gedane toezeggingen er vrij van overtuigd zijn, dat deze winter een gedeeltelijke sluiting gedurende eenige maanden niet noodig zal zijn.

Mijne heeren, niet langer wil ik uw feestvreugde onderbreken. Laat haar losbarsten door ons geboûw dat reeds veertig jaren daartoe diende en laat hare klanken opstijgen tot hem, ter wier eere gij uw feest viert. Ik eindig nu met een dronk op de voortdurende bloei onzer Societeit.

Kroeg-Diës.

Des Donderdagmiddags ten Societeit optijgend, vond men een groote menigte volks aldaar, zich verdringend op rechte stoelen, om houten tafeltjes, waarop roode borrels. In het Rijk van het Midden zaten vele eerste-jaars. De heer Limbach zorgde voor een rijk afgewisseld programma en eenige heeren in rok bewezen door deze kleederdracht, dat zij hier blijkbaar thuis waren. Hoe het zij, de receptie was afgelopen en eenige sporadisch opdoemende jaquetten fluisterden van port en kroegbestuur.

Na de gebruikelijke winterkost, voor deze feestelijke gelegenheid wat zuiniger toebedeeld, wilde het toeval dat eenigen naar den Haag moesten. Met open armen ontving deze stad hen, zij raakten er in zoek als een speld in een hooiberg, doch kwamen even nuchter terug, als zij gegaan waren, om zich in die toestand dan ook weer ter Societeit te begeven. Het was dan ook niet voor deze heeren, dat het Cabaret bedoeld was. Het was misschien meer een hoogere kunstuiting met tot grondgedachte l'art pour l'art, een soort amusementskunst, die in zich zelve haar amusement vond.

De zoo straks aangehaalde eerste-jaars, (want men zal begrijpen, dat het eerste-jaars waren), schonken de wijn die zij anders gedronken zouden hebben, met een grootmoedig gebaar weg. Dit kwam de artisten ten goede. Als varkens rolden zij over het tooneel. Het publiek klapte als het scherm viel. Verder begreep het er niet veel van. Dit nu alles verhinderde niet dat een oude man met trillende grijzen baard redevoeringen hield.

De president was boven alle lof verheven.

De opera scheen men zeer grappig te vinden, men werd het aanhooren niet moede.

Toen verdwaasde het geheel. De ouden doofden de lichten op het tooneel en openden een courante rekening met de Societeit, waarop zij aller moerbeer lieten schrijven, zij rukten de palmen uit de dorre woestijngrond en lieten ze neerdalen op de haast onzichtbare hoofden der jongeren.

In de zaal, deze grap moede, drong men door elkaar. Een ware chaos ontstond, geheele volksstammen landverhuisden, anderen vluchten. Dank zij dezen laatsten bleef het nog lang plezierig.

Nu waren het dan vrouwen, echte vrouwen die de feestelijke zalen betraden. Edel was hun muziek en schoon hun gebaar waarmee zij weggingen, weigerend het al te dringend liefdebewijs des jongen kroegbestuurders.

Het diner was niet bepaald uitgebreid en verscheidene oude kerels vervelend. Toen echter het Igov-bestuur intrad,

veranderde de stemming. De zonden werden van de jonge lichamen weggeveegd.

Intermezzo Zeventien balletjes blauw voor een cent. De Vijfdejaars werd er onder groot gejuich uit gegooid en rustig at men zoodat de feestelijkheid in een gastronomisch genot onttaarde.

De stoep was hard en zekere personen verlieten met blauwe plekken het feestgebouw om niet weer te keeren voordat de nieuwe week begon.

Des avonds bewogen zich bonte groepen zonderlingen saamgeraapt uit alle oorden des wereld benevens verscheidene menschen in kotspak, studenten voorstellend; voor een cinema een kop van jut en een flesschtrekkerijtje op kleine schaal. Ook was er een bar. Mijnheer Albert Frères was vandaag niet goed bij stem, de lichten werden te vroeg gedoofd. De film was interessant. Men sprak van rotzooi.

De zaak ging uit als de nachtkaaers. Er waren schoone vrouwen.

D. V. S. V.

TOESPRAAK GEHOUDEN DOOR DE PRESIDENTE MEJUFFROUW E. C. ZEEMAN, BIJ GELEGENHEID VAN DE BESTUURSOVERDRACHT.

Eere-bestuursleden en Leden der Delftsche Vrouwelijke Studenten-Vereeniging.

Bijna is de jaarvergadering voorbij, En als altijd zal hij haar jaarmerk hebben afgedrukt in de annalen van onze club. Maar ditmaal zal haar stempel een dieperen indruk maken dan andere jaren want ditmaal is het niet alleen het jaar dat afgesloten wordt, het is een geheele levensperiode, het is de jeugd van de club die dan achter ons ligt.

Wel heel klein is zij begonnen, onze club, met een heel gering aantal leden en toch reeds een bestuur van drie. En van het begin af aan was hare ontwikkeling voorspoedig, steeds nam haar ledenaantal toe, steeds groeide zij, soms met sprongen, heel ongeregeld, maar achteruitgang was er nooit. En tot nu toe is het aantal bestuursleden steeds op drie gehandhaafd gebleven, totdat nu op voorstel van de leden zelf dit aantal op vijf zal gebracht worden. Dat deze verandering van de leden zelfs is gekomen is, dunkt me een heel verblijdend feit, want het toont dat ook de leden meevoelen de moeilijkheden die een bestuur worden voorgelegd en begrijpen de vele vragen die het bestuur te beantwoorden heeft of te beslissen voordat een algemeene vergadering der leden haar oordeel kan uitspreken.

Een officieele vertegenwoordiging van de D. V. S. V. naar buiten was in de eerste jaren na hare oprichting bezwaarlijk; hoewel ik niet geloof dat onze club ooit zooveel moeilijkheden heeft te overwinnen gehad als een der andere Vrouwelijke Studenten-Vereenigingen. Onze club is onder hen de jongste en daar door hen de weg toen al eenigszins geëffend was viel onze club een naar de inzichten der tijd veranderde ontvangst te beurt. Toch is dat nog niet lang dat onze Vereeniging officieel op gelijke hoogte met het Corps en met de Bond wordt gesteld. Nu is ook hier reeds de tijd aangebroken dat wij als een groot mensch mogen meedoen en niet als een klein kindje worden overgeslagen of niet worden meegeteld, ook hier ligt de jeugd van de club achter ons. En dit legt ons alleen een zekere verantwoordelijkheid op, waar we allen steeds van doordrongen moeten zijn, en die we steeds met genoegen moeten aanvaarden want de club is iets van ons allen en voor ons allen en dus is voor hare bloei en vooruitgang aller medewerking noodig. Die tradities die reeds in onze club gevormd zijn, wij willen ze opvolgen, die aardige gewoonten die het innerlijk leven van de club zoo'n intiem karakter geven, wij doen eraan mee, daar waar zoo moeizaam is gewerkt om zoowel naar binnen als naar buiten de naam der club een naam van beteekenis te doen zijn, daar zullen wij meehelpen die naam op te houden en te doen respecteeren.

Wat de omgang met onze „heeren collega's" betreft ook hierin kon de verandering niet uitblijven. In de laatste jaren ontving de club als lichaam van verschillende zijden bewijzen dat zij in de Delftsche Studentenwereld een hooge plaats innam en als zoodanig ten volle werd erkend. Maar dit is slechts de officieele zijde van het vraagstuk, en al is ook aan de andere, de particuliere zijde, zeer zeker vooruitgang, toch zijn we nog bij lange niet daar waar we moeten komen. Er worden ons in deze dikwijls verwijten gemaakt, en deze zijn niet ongegrond. Daar waar twee het oneens zijn hebben beiden schuip. Bekennen we onze schuld ook hier dan is dit weer een stap ten goede.

Het gebeuren in het juist afgelopen jaar heeft U het jaarverslag weer voor oogen gebracht. Geen schokkende feiten, geen ingrijpende veranderingen vonden plaats. Echter had ik U gaarne voor ook dit jaar werd afgesloten, de koninklijke goedkeuring van onze Statuten willen meedeelen. Dat heelt niet zoo mogen zijn daarvoor zullen we nog eenigen tijd geduld moeten hebben,

Mede-Bestuursleden Mej. Nelemans en Mej. De Lint.

Daar waar dit jaar in alle opzichten een gevuld en druk jaar is geweest, dank ik U extra uit naam van de D. V. S. V. voor het vele wat Gij beiden voor haar hebt gedaan. Hoe vaak moest een van ons naar het brandstoffendistributiebureau om bespreking te houden over kolen, over hout of turf, hoe vele brieven moesten gewisseld om een poovere toewijzing te krijgen van thee, hoe moest onze rantsoen voor gas aangevraagd en met het oog op verkeerd begrepen toestanden weer aangevraagd worden. Dat Gij steeds met voldoening op dit uw bestuursjaar moogt terugkijken, want rustig komt Ge U herinneren hoe Ge steeds daar waar het in Uw vermogen was, voor de belangen der club bent opgekomen, Nu de taak die op Uw tweeën ruste in de toekomst door vier personen zal worden gedragen, moet Ge wel voldoening voelen dat Ge dit jaar alleen zonder verdere hulp uw werk hebt voleindigd, al begrijpen wij allen dit oogenblik waarop Gij afscheid neemt van Uwe Bestuursfunctie, evenals iedere afscheid eenigszins weemoedig is. Toch hopen wij, ja ik mag wel zeggen rekenen wij erop dat Gij U niet uit het clubleven behouden.

Met deze hamerslag dechargeer ik Mej. Nelemans als secretaresse en Mej. De Lint als penningmeesteresse en installeer Mej. De Lange—Boom als 1e secretaresse, Mej. Ouwehand als penningmeesteresse, Mej. Van der Moer als 2e secretaresse en Mej. Zaaier als commissaresse.

Het is dus nu een voldongen feit, een bestuur uit vijf leden bestaande heeft achter de bestuurstaafel plaats genomen en zal in het komende laar haar beste krachten aan de club wijden. Ook namens mijn mede-bestuursleden dank ik U voor het in ons gestelde vertrouwen die gewichtige plaatsen aan ons toe te wijzen, maar vooral uit eigen naam dank ik U want dat ik voor het 2de jaar door U als Uwe president ben verkozen mag ik wel als een blijk opvatten van de goede verstandhouding die tusschen de leden en mijzelve heerscht. Ik ben dan ook zeker van Uw steun en hulp in alle voorkomende moeilijkheden en het is die zekerheid die mij deed besluiten dit jaar in mijne functie te blijven.

Mej. Nelemans en Mej. De Lint. Ook zelve wil ik U nog gaarne eens bedanken voor Uwe prettige medewerking. Mag ik U uit naam van de D. V. S. V. hierbij het insigne van eerebestuurslid aanbieden.

Er naderen nu voor de club weer fleurige dagen, de St. Nicolaasavond is al dichtbij en de almanakavond is ook in het zicht. En al zal deze dan misschien niet zijn als anders, een aardige avond, een vroolijk samenzijn moet het worden. Dat grondprincipe van de club: het gezellige bijeen te zijn, dat moet merkbaar zijn op vergaderingen en op de thee, aan de koffie en daar waar we elders elkander treffen. Na de groote vacantie merkten we helaas niet veel van het eerste jaar, dat noodgedwongen weinig in Delft behoefde te zijn. Dit zal nu hopelijk gauw veranderen en ook zij zullen het hunne bijdragen om de club te maken tot dat centrum van gezelligheid, waar de meisjestudenten van verschillende jaren, verschillende vakken, uit verschillende steden bijeenkomen en er prijs op stellen elkaar daar allemaal bijeen te vinden in de groote band die ons de studie geeft.

Heil aan onze D. V. S. V.

Ik heb gezegd.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Het Geluk.

In één van de millioenen fabels, die den mensch nog verborgen zijn, wordt verhaald hoe een man in zijn grenzenlooze jacht naar geluk door de Goden wordt opgenomen en hun gelijk gemaakt. In heete zomerdagen, als er een roep uitgaat van de dorstige aarde, is het zijn stem die spreekt.

Mijn leven is eentonig van geluk, ja als een vlakke zee, blauw onder de oneindige lucht, is mijn leven van geluk.

Mijn wensch gaat uit om het ongeluk te kennen, opdat ik het geluk waardeer kan, want weldra zal de tijd komen, dat de eenwiglijke vreugde mijn stille smart zal worden, en mijn lied gelukkig prijzen zal wie steeds afwisselend gestriemd worden door de heerlijke zweepslagen van het lot.

Ja, mijn hart gaat uit tot iedere zwarte wolk, die opkomt aan den horizon, mijn oogen doen pijn van het turen of een enkele helle bliksemschicht mocht opheffen deze drukkende hitte.

Helaas, als ik mijn goddelijk oog wend naar de donkere wolk, wordt hij als een luchtige damp, ijl en troosteloos, ja als zwarte legers van het ongeluk aanvliegen op hun grillige vleugels, vlieden zij voor een blik van mijn oog.

Ik zit in verlangen en peins.....

Mijn geest verwacht zich in dit eeuwige raadsel wat wel geluk en ongeluk mag zijn.

Lk.

Over critiek en critici.

Alle goede critiek moet tot maat het eigen ik hebben, dit is nog de minst onzekere maat die wij hebben, de maat die waarvan wij de strekking het best kennen.

Ieder eerlijk criticus is hoogmoedig, niemand meet de omtrek der aarde met een stokje, waarvan hij de lengte zeer, zeer klein noemt.

Wel waren er die nederigheid verkondigden, doch zij hebben geenerlei indruk achtergelaten, tenzij zij een maat, ontstaan uit hun eigen denken, hebben vastgelegd, waaraan men alles zou kunnen toetsen. Het lijstje dezer maten noemden zij wet.

Met deze maten kan men twee wegen inslaan: of men kan ze overal streng toepassen, en dan zullen ze veelal te klein blijken te zijn om al het denken van de wassende tijd te bevatten, of men kan ze gaan vervormen, wat dan op de eerlijkheid na, weer precies de oude methode geeft. Het eenigste wat men leeren moet is zijn kromme maat zoo goed mogelijk te gebruiken.

Criticus stak zijn vinger in een bol en zeide: „Ziet dit lichaam is evengroot als mijn vinger, als hun grenzen vallen samen.”

En alles wat uitstak buiten zijn vinger noemde hij schijn.

En al het volk riep uit: „Alles wat uitsteekt buiten criticus' vinger is bombast.”

Want het volk is niet gaarne tot eigen oordeel bereid. Zij weten niet dat veelvuldig trachten te beoordeelen van anderer werk is een goede oefenschool voor den eigen geest.

Een mensch trachtte met een takje een land te meten, en werd het meten niet moede, ondanks het lachen der bureu. Dit deed hij vele dagen, totdat het stokje en zijn hand gegroeid was, gestadig, ongemerkt. Toen was hij tot meten in staat waar anderen in onzekerheid bleven.

De mensch is gemakzuchtig en — zij zijn laf en vreezen dat men aan het getal hunner aflezing de onjuistheid hunner maat zou kennen.

Ik liet iemand een gedicht van Tagore lezen. Hij denkende dat het mijn werk was zeide: „O, wat een bombast.” Als ik hem de naam der dichter noemde schaamde hij zich over de onjuistheid van zijn maat, hoevelen zouden deze toets doorstaan hebben?

En dan, de menschen zijn onverschillig voor alles wat niet aan de oppervlakte ligt. Waarlijk ik denk, dat de vinger van criticus door het nageslacht in eere zal worden gehouden tenzij hij de concurrentie niet kan volhouden tegen Satirus die alle bollen die hem tot meting toegeworpen worden beschildert met koddige figuren en ze dan aan touwtjes laat dansen voor de kijkende menschkinderen.

Ja, als ik het goed beschouw, heeft de poppenkast van Satirus meer kans op vereeuwiging dan Criticus' vinger.

Lk.

INGEZONDEN.

Aan den Heer P. van Daalen.

Dat U bij de inval zulke „hachelijke” oogenblikken heeft doorgemaakt, wekt mijn innigst medelijden op, maar dat U, zooals U in koele bloede heeft geschreven, zich volkomen gerechtigd voelt om van elk voorwerp gebruik te maken om Uw leven te verdedigen, getuigt dat U zulke jammerlijke ideeën over een studentenvechtpartij heeft, dat ik het niet de moeite waard vind, om met U te debatteeren.

J. M. DE MUINCK KEIZER JR.

Aan den Heer G. J. de Glee.

Verschillende menschen hebben een halter gezien, dat zij echter allen dezelfde halter gezien hebben, kan waar zijn.

Er schijnen bij U vreemde gewaarwordingen te zijn opgewekt, omdat ik iets wat ik 14 dagen geleden beweerd heb, de vorige week niet weer gezegd heb. Laat ik U hierbij

mededeelen, dat het niet mijn gewoonte is, in herhaling te vallen. Ik blijf er dus geheel bij, dat de bewering dat één onzer van een gummistok was voorzien, een leugen is.

U schijnt omtrent de geheele zaak zoo slecht ingelicht te zijn (bijv. de vorige week vernam U eerst dat de inval geen voorop gezet plan is geweest, hetgeen ik later op den avond van de inval reeds had gezegd) dat ik het nutteloos vind om hier verder met U te debatteeren, maar indien U het wenscht ben ik bereid U mondeling te woord te staan.

J. M. DE MUINCK KEIZER JR.

VEREENIGINGSLEVEN.

Lezing gehouden door Dr. N. J. Pabon
over „Privaatbezit”.

voor de N. C. S. V. en de S. C. S. op 14 November l.l.

Allereerst gaat spreker na de verhouding tusschen het Christendom en 't Privaatbezit, waarop onze tegenwoordige samenleving is gebaseerd. Alle kerkgenootschappen zijn oorspronkelijk nationale instellingen geweest; voor sommige landen geldt dit ook nu nog, bijv. Zweden, zoodat de kerk een werktuig werd in handen van koningen en regeeringen, en hoewel de officieele Staatskerk in vele landen is opgeheven, is de hechte band tusschen Staat en Kerk, in de loop der tijden gelegd, gehandhaaft gebleven. De Staat bepaalt dan ook feitelijk hoe men zalig moet worden, en de nationale kerk heeft te zorgen dat haar schapjes gehoorzame burgers worden; de geestelijkheid fungeert daarbij op een eigenaardige manier als herdershond.

Gewetensvrijheid bestaat niet. De wetten leggen haar aan banden en de kerken in stede voor te strijden voor dit groote Christelijke beginsel, steunen de Staat. Aan deze leiband loopen, wil voor de proletariër zeggen in vredestand te worden uitgebuit, in oorlogstijd te worden stukgeschoten.

Verdraagt het Christendom zich met Privaatbezit. Neen. Daarom moeten we strijden tegen Kerk en Staat. Jezus juist arm geboren, omdat de geestelijke ontwikkeling dan het sterkst kan zijn.

Kapitaalbezit gaat de alles omvattende liefde tegen en spreker komt tot het resultaat dat ieder bewust Christen moet leven in natuurlijk Goddelijk Socialisme. Het Goddelijke is voor alle menschen gemeen bezit, zoo ook het aardsche.

Het socialisme is niets meer als zedenwet of natuurwet. Evengoed als zon, regen, water en lucht gemeenschappelijk bezit zijn, zoo moet ook alles op aarde vrij door ieder mensch gebruikt kunnen worden. Slechts zoo kunnen we tot een rechte verhouding tot God en elkaar komen.

Gemeenschappelijk bezit moet (zoo opgevat) dus een eisch zijn voor ieder Christen, en daaruit volgt, dat Privaatbezit diefstal is van den één tegenover den ander.

De kerk heeft het altijd verleugend, en de geheele geschiedenis is een aaneenschakeling van verhalen over diefstal en doodslag.

Altijd gaat tegenwoordig kapitalisme en imperialisme samen, daarbij noodzakelijk hun trawant, het militarisme.

Het gouden tijdperk gaat samen met een plundering van de koloniën door gewetenlooze kooplieden.

De opkomst der industrie werd ook sterk bevorderd door de uitbuiting van de groot-grondbezitters in dien tijd.

De slavernij is zelfs nu nog als loonslavernij in stand gebleven, juist door de diefstal der bezitters tegenover de proletariërs, en de godsdienst is geworden de zedelijke spil van het kapitalisme.

De moraal gaat officieel uit van de gelijkheid van alle menschen, maar is in werkelijkheid klasse-moraal.

Loonarbeid is een diepe vernedering en de arbeid is hierdoor voor het proletariaat een vloek geworden, in plaats van vreugde.

De meerwaarde zal ook zoolang er Privaatbezit is, niet verdwijnen.

Men ziet huichelarij en overbodige weelde eenerzijds en de grootste armoede anderzijds, terwijl deze armen nog door hun zoo lange arbeidsduur voor de cultuur verstoken blijven.

Tijdens de Juli-opstootjes ziet men hoe er over gedacht wordt als het proletariaat tracht terug te nemen, wat hun ontstolen is. De bestaande orde is feitelijk niets anders als een wettig gesanctioneerde diefstal, en het militarisme dient niet alleen ter bestrijding der buitenlandsche vijand, maar ook de binnenlandsche vijand, het Proletariaat, dat alleen tracht zich recht te verschaffen tegen de misdaden, die de Bourgeoisie tegen hen begaan, en daarom moet men voorzichtig zijn bij de beschimping van schoelje, enz.

(Zie vervolg Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 30 NOVEMBER 1917. No. 9.

Het klein-kapitaal wordt tegenwoordig door het groot-kapitaal verdrongen, dat haar macht evenzeer in 't buitenland tracht te ontwikkelen. waardoor het modern imperialisme is ontstaan. Do politiek is zakenpolitiek geworden en kapitalisme en diplomatie is één.

Godsdienst, moraal en recht verloochenen zich. De arbeider is in vreedstijd een verlengstuk van de machine, en in oorlogstijd van het kanon.

Om te komen tot een betere samenleving, moeten we eerst de wonde plek, dat is het Privaatbezit, genezen.

De erfelijk aangeboren aanleg moet eerst verbeterd worden. Wou men langs deze weg tot verbetering komen, dan zou men bijv. reeds direct een verbod van overgang van publiek rechterlijke grond tot Privaatbezit moeten stellen, verder socialisatie van beroepen en bedrijven voor algemeen nief door gemeenten en provincies.

Hierna bespreekt Dr. Pabon in 't kort nog de revolutionaire strijd der Christen-socialisten.

Tegenover eigen belang stellen we recht. Uit onze revolutionaire strijd moeten persoonlijkheden geboren worden, waarvoor zelfs geweld en leugen zullen moeten wijken. 't Kapitalisme zal alleen door recht kunnen worden overwonnen, en daarom binden wij de strijd aan zonder geweld van wapenen, maar stellen hier tegenover weerloosheid uit de kracht der persoonlijkheid.

De harmonie van enkeling en mensheid, die zich oplost in de wereldomspannende kracht van de Christelijke liefde, zal alleen in 't socialisme bereikt kunnen worden.

Dit levensbewustzijn zal ons sterken in onze revolutionaire strijd, on deze strijd zal de voorbode zijn van de lente die komen zal.

UIT DE PERS.

(Overgenomen uit de „Minerva”).

De Schrap door Gent.

Het eerste punt van de Agenda voor de Algemeene Redactie-vergadering van Minerva luidde: Bespreking van het Correspondentschap te Gent. Welnu, de Vergadering, als eenige vertegenwoordiging van alle Nederlandsche studenten heeft het tafellaken tusschen Gent en ons doorgesneden. Wij, Nederlandsche studenten, erkennen niet en zullen nooit erkennen als onze Nederlandsche broeders hen, die hun hoogeschool buigend aannamen uit de handen van de overweldigers van hun vaderland, betaald met het geld en het bloed van hun trouwgebleven land- en stamgenooten. Laten zij van hun gouverneur, van hun keizer een eigen blad vragen, die het hun zeker niet onthouden zal — en laat hen daarin schrijven.

De plaats van den Gentenaar blijft open om straks, na den oorlog, te kunnen worden ingenomen door één die niet een groote zaak verried om er een kleine mee te winnen, door een van de strijders van den Yser.

J. R.

CENTRALE COMMISSIE.

Centrale Commissie tot Behartiging van Studiebelenen.

De groote hoeveelheid klachten, die de C.C. bereikten over de bibliotheek der T.H., deed haar besluiten zich voorloopig voornamelijk te wijden aan pogingen om bij die instelling verbeteringen te verkrijgen.

Voor nader onderzoek en voor een behoorlijk overzicht deelt zij de klachten in, en die betreffende:

A. De aan te schaffen boeken en tijdschriften.

- B. 1. De wijze van het aanvragen ter lezing van boeken, enz.
2. De inrichting der catalogi.
3. De plaatsing der boeken (al of niet in de leesalen, het verschijnen der tijdschriften in de leesalen, enz.)
4. De duur en voorwaarden van de uitleening.

A. De C.C. verzamelt van de meest noodige noodige werken de lijsten, die aangelegd worden door de vakverenigingen, teneinde die lijsten gezamenlijk in te leveren. Zij kan niet méér doen, daar zij eventuele lijsten niet beoordeelen kan; zij neemt dus geen lijsten van aan te vragen

werken aan, hoogstens enkele voorbeelden van afwezige boeken, die aanwezig hadden behooren te zijn (redenen daarvoor duidelijk op te geven).

B. De ingeschrevenen, die over deze punten klachten hebben worden verzocht ze niet voor zich te houden, doch die mede te deelen aan de C.C. en daarbij de klachten zoo mogelijk naar bovenstaand schema in te deelen.

Vooraf wat punt 2 betreft hun mededeelingen te staven door nauwkeurig beschreven feiten.

Zich te onthouden van noodlooze afkeurende uitlatingen.

Wil de C.C. de klachten kunnen overleggen, dan moeten zij zakelijk en te bewijzen zijn; men onderwerpe dus reeds zelf zijn klachten aan critiek.

Ter verduidelijking van het bovenstaande volgt hieronder (verkort) de inhoud van een aan de C.C. gericht brief van de heeren Vermeulen c.s. met opmerkingen er over.

a. Nummers van sommige tijdschriften komen eerst 2 à 3 weken na hun verschijnen op de leeszaal; daarvóór zijn zij op de docenten-leeszaal; „als dat noodig is, is het zeer rationeel om twee abonnementen te nemen.

b. De systematische catalogus is niet doelmatig ingericht; zij is in de onderdeelen niet alfabetisch gerangschikt. De hoofdverdeling is onoordeelkundig; sommige scheikunde boeken staan onder Nijverheid, voor brandstoffen moet gezocht worden onder Scheikunde, Nijverheid en Natuurkunde.

c. Verschillende werken zijn te lang uit de bibliotheek weg; het euvel zou te verbeteren zijn door heffing van boeten.

d. Het uitleenen in de leeszaal zelf is slecht geregeld; boek voor boek moet aangeslept worden. Het is ondoenlijk alle tijdschriften, aangehaald in eenigszins groot artikel, te ontbieden.

e. Verschillende vakken worden telkens opnieuw gesystematiseerd, en wel juist tegen examentijden; vroeger Wiskunde dit jaar Natuurkunde in de maanden voor het propeudentisch examen.

f. Aan „Desiderata” wordt niet genoeg aandacht geschonken.

g. Het invullen der biljetten gaat omslachtig.

De opmerkingen van de C.C. hierover zijn:

a. Twee abonnementen op een aantal tijdschriften is natuurlijk te duur; er moet een andere regeling gezocht worden.

b. Alfabetische rangschikking (volgens wat?) in de systematische catalogus is niet wenschelijk; een verdere onderverdeling is wel noodzakelijk; men oordeele echter niet te licht over de problemen, die zich daarbij voordoen en geve liever voorbeelden hoe in een bepaald geval verbeteringen te verkrijgen zouden zijn. Wat de hoofdverdeling betreft: de mededeeling moet gepreciseerd worden. Een klacht: dit boek (over Scheikunde) staat onder Nijverheid, is niets waard; wél een klacht: „dit boek (over Scheikunde) staat niet onder Scheikunde.”

c. Ook hier moeten we voorbeelden hebben. 't Reglement kent geen boeten; een boetensysteem levert veel bezwaren; voorloopig moet de oplossing gezocht worden in de handhaving der bestaande bepalingen.

d. e. Hierbij heeft de C.C. geen opmerkingen.

f. In „Desiderata” stond eenige weken geleden bij ongeveer de helft of een derde der laatst aangevraagde boeken: aanw. of besteld.

g. Ook hierbij geen opmerkingen.

De Secretaris der C.C.,

M. DE BUSSY,

Van Leeuwenhoeksingel 36.

INGEKOMEN BOEKWERKEN.

VOOR EN TEGEN PROEVEN OP LEVENDE DIEREN,
(vivisectie), door Dr. G. VAN RIJNBEEK.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Mededeelingen.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken, van 16 November 1917, No. 19738, Afdeling O. zijn benoemd voor het tijdvak van 16 November 1917 tot en met 31 Augustus 1918 tot assistenten voor de analytische scheikunde aan de Technische Hoogeschool te Delft, Mejuffrouw E. Driessen, van Beverninckstraat 137, 's Gravenhage en J. F. Horst, te Delft.

—o—

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 24 November, No. 19974, Afdeling O., is voor het tijdvak van 16 December 1917, tot en met 31 Augustus 1918, benoemd tot assistent voor de architectuur aan de Technische Hoogeschool te Delft, J. G. A. Heineman, bouwkundige te Enschedé.

CORRESPONDENTIE.

Aan Leoz. Uw stuk is niet voor plaatsing geschikt. Waarom zult U begrijpen als U de kritiek op Uw vorige inzending niet alleen leest maar ook tracht te snappen. Zelfs een parel ontbreekt in deze oester.

ADVERTENTIEN.

Voor den meestbiedende te koop: volledig stel detailteekeningen (60 stuks), formaat $1 \times 0,7$, zwarte lijnen op witten grond, van een nieuw gebouwde Sluis.

Brieven onder No. 1774, Bureau van dit Blad.

SCHEEPSBOUWKUNDE
 ✕ STUDIE-MODELLEN ✕

TEKENINGEN — PLANNEN — ONTWERPEN
 DETAILS — STALEN EN HOUTEN BOUW —
 WORDEN OP BESTELLING VERVAARDIGD.
 Brieven franco onder No. 1767, a. h. Bureau van dit Blad.

Gediplomeerd Bouwkundig Teekenaar,
 heeft eenige uren vrij voor
TEKENWERK.

Br. fr. onder No. 55, aan Boekhandel VOORHOEVE &
 DIETRICH, Rotterdam.

AMSTEL- en PALMERSTONE
RIJWIELEN.

DAYTON MOTOREN.

Gebr. A. & C. DE WOLF,
 Noordeinde 40. - Tel. No. 41.

1ste klas Reparatie-Inrichting
 ONDERHOUD EN STALLING
 VAN AUTOMOBIELEN EN MOTOREN.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
 DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr. - DELFT.

JAN VAN ROSSEM

JONGE VERZEN

INGENAAID f 1.35
 GEBONDEN f 2.10

OMSCHRIJVING OF AANBEVELING
 IS VOOR DIT BOEK OVERBODIG, DAAR
 ELK STUDENT HEM GEKEND HEEFT

C. L. DOORMAN,

PHIL. NAT. DOCTs

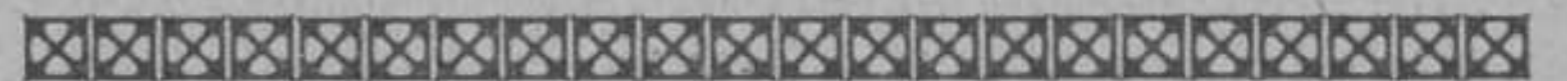
repeteert Wiskunde, Natuur-
 kunde en Theor. Mechanica.
 VOORSTRAAT 77, DELFT.

OUDE DELFT 120. - DELFT.

Uitzending van Diners.

OUDE DELFT 120.

CHR. F. RÜTER.

HEDEN VERSCHIEEN:

GAREN EN GOED

WARENKENNIS VAN TEXTIELPRODUCTEN

Met uitgebreide verklarende Alfabetische
 Naamlijst van Textielstoffen en Vaktermen

DOOR

S. A. VAN HOYTEMA.

Met een woord ter inleiding van Prof. I. P. DE VOOYS.

212 bladzijden op kunstdrukpapier, met een
 honderdtal fraaie illustraties tusschen den tekst.

Prijs f 4.00, fraai gebonden f 4.50

Wij zijn dan ook overtuigd, dat een ieder, die het belang
 eener warenkennis van textielprodukten inziet, dit boek,
 dat op gelukkige wijze wetenschap en praktische ervaring
 verbindt, met vreugde ziet verschijnen.

Schrijfster is assistente aan de Technische Hoogeschool
 te Delft en geeft aan het slot van het boekje een geheel
 apart werk, een zeer voornaam onderdeel van het boek,
 dat er een groote praktische waarde aan geeft. Het is een
 zeer volledige „Verklarende lijst van textielstoffen en vak-
 termen”, alfabetisch gerangschikt natuurlijk, waartusschen
 het Register ook opgenomen is.

Indeeling en eigenschappen van de meest voorkomende
 garen- en weefselsoorten uit het dagelijksch gebruik.

Indeeling.

Nadere bespreking.

- I. Huishoudgoed, huishoudlinnen of plat goed.
- II. Kleedingstoffen. a. Ondergoed; b. Bovengoed; c. Voering-
 goed; d. Garneeringsstoffen.
- III. Meubelstoffen.
- IV—X. Speciaal geweven stoffen. — Verschillende weefsels. — Naai-
 garens, enz. — Breigarens, enz. — Siergarens. — Verschil-
 lende garens. — Allerlei.

Litteratuuropgave.

Alfabetisch Register en Naamlijst van textielprodukten uit het
 dagelijksch gebruik benevens enkele termen met verklaring.

Voorhanden in den Technischen Boekhandel
 en Drukkerij J. WALTMAN JR. te DELFT.

